

ALLEENSTAANDE MOEDER RENATE
DEED MEE AAN *STEENRIJK, STRAATARM*

‘Ik wilde laten zien dat wij niet zielig zijn’

Ze stalen het hart van veel tv-kijkers: Renate (33) en haar dochters Zoë-Malou (11), Benthe (8) en Wiez (3). Voor *Steenrijk, straatarm* ruilden ze een week met het leven van de rijke zussen Dominique en Roxanne. **“Fantastisch, even had ik geen geldzorgen.”**

Renate: “Op Facebook ben ik lid van een groep voor minima-gezinnen en zo kwamen de makers van *De andere kant van Nederland* bij mij terecht. Dat is een tv-programma dat mensen in armoede volgt en ze vroegen of ik interesse had om mee te doen. Dat had ik wel. Ik maakte er namelijk geen geheim van dat ik met mijn meiden in armoede leef. We kwamen rond van vijftig euro per week. Dat was ons overkomen. Door mijn vorige relatie heb ik zo’n achtduizend euro schuld overhouden en zit ik in de schuldsanering. Ik wilde het taboe rondom armoede graag doorbreken.

Uiteindelijk besloten de producers toch voor een ander gezin te gaan, maar een maand later werd ik opnieuw door een van hen benaderd. Zij werkte inmiddels op de redactie van *Steenrijk, straatarm*. Ik was meteen enthousiast. Dat programma keek ik ook altijd en in overleg met mijn meiden besloot ik mee te doen. Al snel daarna, nog in de zomer van 2019, vonden de opnames plaats.

Wat een gave ervaring. De mensen van de productie waren heel aardig en het was een feestje om een

week in het huis van Dominique en Roxanne te verblijven. Het was zo groot, mijn woonkamer paste met gemak in een van hun vele slaapkamers. We genoten echt. Het was ongelooflijk dat we in één week 1300 euro te besteden hadden. Even had ik geen geldzorgen en kon ik mijn meiden alles geven wat ze wilden. We gingen uit eten, kochten nieuwe kleren en Zoë-Malou en Benthe kregen hun eerste paardrijles. Het was echt fantastisch. Voor de jongste twee was het alleen even wennen dat we vier dagen lang van negen uur ’s ochtends tot tien uur ’s avonds werden gefilmd. En dan deden we ook nog twee of drie locaties op één dag: thuis en in een kledingwinkel of restaurant. Op een gegeven moment snapt Benthe en Wiez er niks meer van: moesten we nou weer filmen?”

‘Ja, we leven in armoede, maar we hebben het ook heel gezellig’

Heel lief, al die hulp “Een paar maanden daarna kwamen we op tv. Heel raar: waren wij dat? Ik besepte dat ons verhaal nogal heftig was. Ik werd echt emotioneel

Nieuwsbericht

Meer mensen in financiële problemen

Officiële cijfers voor 2019 en 2020 zijn er nog niet, maar in 2018 moesten 584.000 van de bijna 7,4 miljoen huishoudens rondkomen van een laag inkomen. Daarnaast leefden ruim 264.000 minderjarige kinderen in een huishouden met een inkomen onder de lage-inkomensgrens. Voor een gezin met 1 ouder en 2 minderjarige kinderen is dat 1600 euro en voor een gezin met 2 ouders en 2 minderjarige kinderen 2000 euro. In Nederland is ook veel 'stille' armoede. Hiermee wordt bedoeld dat het vaak niet zichtbaar is dat mensen hun huur niet kunnen betalen of kinderen zonder ontbijt naar school gaan. Hoewel het Centraal Planbureau eind 2019 nog verwachtte dat de armoede in 2020 zou dalen, gooide de coronacrisis flink roet in het eten. Veel mensen zijn door de pandemie hun baan kwijtgeraakt en in ernstige financiële problemen gekomen. Omdat de hulp-aanvragen zo groot zijn, heeft het kabinet 146 miljoen euro beschikbaar gesteld om gemeentes deze mensen beter en sneller te laten helpen. Ook wordt er extra ingezet op het signaleren van armoede in gezinnen. Met de afspraken wil het kabinet ervoor zorgen dat mensen snel aan de bel trekken bij geldproblemen en weten waar zij welke hulp kunnen krijgen.

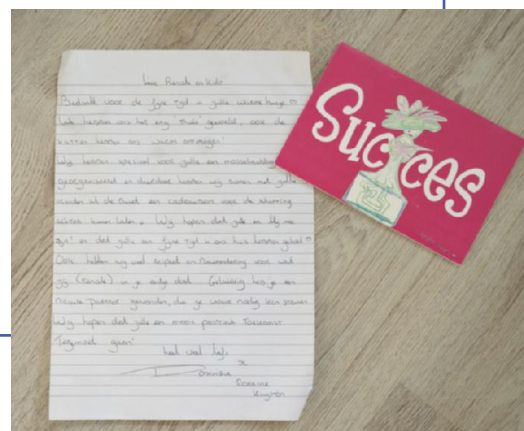

RENATE: 'Het hoofd boven water houden, daar richt ik me op. Nog steeds.'

toen ik opnieuw zag wat we allemaal hadden gekregen en hoeveel we ervan hadden genoten. Na de uitzending ontplofte het online. Ik kreeg zo veel reacties op social media en in privéberichten, ik voelde me net een BN'er. Sommige mensen vertelden dat ze net als ik van een klein budget moesten leven en anderen vonden het vooral bewonderenswaardig dat ik mijn verhaal deed. Er waren ook mensen die graag wilden helpen. Ze stelden bijvoorbeeld voor om boodschappen voor me te doen of om paardrijlessen voor Zoë-Malou en Benthe te betalen. Heel lief natuurlijk, maar ik nam niet alles aan. Het voelde eigenlijk een beetje gek, want ik kende al die mensen niet en daar had ik mijn verhaal ook niet voor gedaan. Het ging mij erom dat ik wilde laten zien dat wij niet zielig zijn. Ja, we leven in armoede, maar we hebben het ook heel gezellig met elkaar.

Het belangrijkste vind ik dat mijn meiden gelukkig zijn en geen zorgen hebben. En als dat betekent dat ik van mijn laatste geld alle rekeningen betaal, zodat we in elk geval geen deurwaarders aan de deur hebben, dan is dat maar zo. In het programma kon

>

iedereen zien dat ik geen lampen had hangen en dat mijn geschuurde trap nooit is afgemaakt. Klopt, daar lagen mijn prioriteiten ook niet. Het hoofd boven water houden, was waar ik me op richtte. Dat doe ik nog steeds.”

Opletten wat ik uitgeef

“Ik werkte altijd op een vakantiepark, maar door zware rugklachten moest ik daar tijdelijk mee stoppen. Tijdens de opnames werkte ik dus niet, maar inmiddels gaat het weer beter met mijn rug. Hierdoor heb ik een paar maanden op therapeutische basis kunnen werken en sinds kort heb ik zelfs een nieuwe baan. Ik ben nu chef op de groenteafdeling van een supermarkt. Erg fijn, want daardoor is mijn weekbudget nu negentig euro in plaats van vijftig. Toch blijft het opletten wat ik uitgeef. Van die negentig euro moet ik vier mensen voeden, onder wie één kind dat nog in de luiers zit. Ook moet ik van dat geld mijn benzine betalen. Ik ben dus altijd aan het rekenen en puzzelen. Gelukkig ben ik er wel beter in geworden en kom ik altijd uit, maar ik kan nog steeds niet alles doen wat ik wil.

Een andere grote verandering is dat we in oktober zijn verhuisd van Zeeland naar Noord-Brabant. Ik kom uit Leiden, maar was naar Zeeland gegaan voor de liefde. Hoewel ik niet zo veel heb met de provincie, bleef ik er wonen nadat mijn relatie voorbij was. Zoë-Malou en Benthe gingen er naar school, dus dan ga je ook niet zo snel weg. Toch was ik toe aan wat anders, ik wilde graag een nieuw begin.

Na een lange zoektocht vond ik een mooi huis in Noord-Brabant. Het was ideaal: groter en dichterbij familie. Ook was het minder ver van mijn vriend Rick. Ik leerde hem al voor de opnames kennen via een datingsite, maar door privéomstandigheden werd er in het programma niks over hem gezegd. Gelukkig vond hij dat niet erg. We hebben een fijne latrelatie met veel wederzijds respect. Rick heeft ook kinderen en mijn meiden kunnen het goed met hen vinden.

Samen met Rick en zijn familie heb ik mijn nieuwe huis opgeknapt. Dankzij hen is alles nu mooi afgewerkt en aangekleed. Het is echt luxer dan ons vorige huis. We hebben zelfs lampen! Samenwonen met Rick zit er voorlopig niet in. Misschien als de kinderen ouder zijn, maar voor nu vinden we het al fijn dat we maar vijftien minuten hoeven te rijden om bij elkaar te zijn. Dat was anderhalf uur. Rick kwam vaak naar Zeeland zodat het mij minder benzine kostte. En als ik wel naar hem ging, deed Rick de boodschappen.”

In goed vertrouwen

“Vlak na de uitzending van *Steenrijk, straatarm* werd ik via social media benaderd door een man. Hij leefde erg met mij en mijn gezin mee en wilde graag een crowdfundingactie voor ons opzetten. Met dat geld kon ik dan sneller mijn schuld afbetalen of misschien zelfs wel alles. Verrast door zijn vriendelijkheid

bedankte ik hem voor het initiatief. Dat mensen zo met mij meeleeften, hartverwarmend.

Na een week stuurde de man me een link van de crowdfunding en tot mijn verbazing zag ik de teller snel oplopen. Er waren mensen die vijftig tot honderd euro stortten. Voor mij! Ik kon het bijna niet geloven, wat een hoge donaties. Uiteindelijk werd er zo'n 2130 euro gedoneerd. Een behoorlijk bedrag, waar ik

iedereen echt ontzettend dankbaar voor was.

Het is daarom ook enorm jammer dat ik er nooit iets van heb teruggezien.

Die man heeft al het geld in zijn eigen zak gestoken. Bij crowdfunding betaalt de organisatie het gedoneerde geld in goed vertrouwen uit aan degene die de actie is gestart, zodat die het weer kan schenken aan degene voor wie het is bedoeld is. Maar dat laatste gebeurde

‘Het heeft toch geen zin om te zitten sippen? Ik maak er liever het beste van’

RENATE: 'Dat mensen zo meeleefden en geld doneerden, hartverwarmend.'

“... dus niet. Opeens hoorde ik niks meer en reageerde hij nergens meer op. Ik voelde me misbruikt. Bovendien voelde ik me erg schuldig naar alle mensen die hadden gedoneerd. Zo'n zeventig tot tachtig procent was anoniem, dus ik kon ze nog niet eens bedanken en vertellen hoe erg ik het vond. Zij zijn net als ik opgelicht en ik vond het voor hen nog erger dan voor mezelf. Helaas kon de crowdfundingorganisatie niks voor me doen. Ook de politie zei alleen te kunnen bemiddelen. Het was ingewikkeld, want feitelijk had die man niks illegaals gedaan. Volgens de politie was het dus vooral domme pech voor mij. Wel adviseerden ze mij en alle donateurs om aangifte te doen, zodat ze een sterkere zaak hadden.”

Niets mee te maken hebben

“De politie heeft de man wel gesproken en hij blijkt zelf financiële problemen te hebben. Het gedoneerde geld heeft hij gebruikt om zijn schulden te betalen. Hij heeft beloofd om het geld in termijnen aan me over te maken, maar daar heb ik niet zo'n vertrouwen in.

Ik wil ook niks meer met hem te maken hebben. Ik heb er echt zo veel stress en verdriet door gehad. Zo'n nare ervaring wens ik niemand toe.

Ondanks de oplichting gaat het goed met mij en de meiden. Ik ben blij dat ik via het tv-programma heb kunnen laten zien hoe het leven van een gezin in armoede eruitziet. Er wordt vaak een negatief beeld geschetst van iemand met schulden. De meeste mensen vinden het dom en denken dat je met geldproblemen waarschijnlijk niks kunt of te lui bent om te werken. Onzin. Er zijn genoeg mensen die net als ik door iemand anders in de schulden zijn gekomen. Het is zo makkelijk oordelen, maar leer eerst het echte verhaal eens kennen. Van mij wordt vaak ook niet verwacht dat ik in armoede leef. Alsof je het aan iemand kunt zien...

Hoe groot mijn geldzorgen ook zijn, ik probeer altijd positief te blijven. Het heeft toch geen zin om alleen maar te zitten sippen? Ik maak er liever het beste van. Natuurlijk heb ik weleens dagen dat ik het moeilijk vind. Het helpt dan om te denken dat mijn situatie tijdelijk is. Zonder hulp kom ik er ook wel. Dan maar wat langer onder bewindvoering blijven. Wiez wordt in januari vier en gaat dan naar school. Tegen die tijd kan ik dus meer gaan werken, zodat ik ook meer kan aflossen en een hoger budget zal hebben. Het is nog even twee jaar doorbikkelen, maar dan ben ik eindelijk klaar met het afbetalen van mijn schuld. Ik kan niet wachten!”